

Arrest

nr. 196 086 van 4 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. SMEKENS, die *loco* advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn in de provincie Baghlan. U bent Pashtun en bent in Afghanistan nooit naar school geweest.

Wanneer u 14 jaar oud bent wordt u voor het eerst benaderd door de Taliban. Er wordt u verschillende keren gevraagd om mijnen van en naar een opslagplaats te brengen, in opdracht van de Taliban. Eerst weigert u dit waarop u wordt geslagen. Uiteindelijk wordt u gedwongen om dit te doen, zo niet is de taliban tiranniek tegenover uw vader en mishandelen ze u. Op een bepaald ogenblik ontdekt de overheid dat u deze dingen doet voor de Taliban. Uw vader besluit u hierop weg te sturen.

U vertrekt in augustus 2015 en reist via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Oostenrijk en Duitsland. Op 4 november komt u in België aan en op 13 november 2015 vraagt u hier asiel aan. Ter ondersteuning van je asielaanvraag legt u uw taskara neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag 25 januari 2017, hierna CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Qazi, Baghlan-e-markazi, provincie Baghlan. Uw kennis van uw beweerde regio van herkomst komt ingestudeerd over en vertoont op sommige vlakken grote hiaten.

Eerst en vooral kunnen er bij uw basiskennis over Afghanistan serieuze vraagtekens geplaatst worden. Zo blijkt u geen enkele notie te hebben van de Afghaanse kalender: U weet niet welk jaar het momenteel is volgens de Afghaanse kalender (CGVS p. 5), kent de wintermaanden niet (CGVS p. 19) en van de enkele maanden die u dan wel bij naam kent, weet u niet wanneer juist in het jaar deze vallen (CGVS p. 19). Ook op de vraag de hoeveelste maand het graan geoogst wordt, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS p. 20). U verwijst verschillende keren naar het feit dat u analfabeet bent (CGVS p. 5, p. 19), maar dit is geen afdoende verklaring voor u compleet onbestaande kennis wat betreft de Afghaanse kalender. U die slechts enkele maanden bij naam kan noemen maar deze zelfs niet in het juiste seizoen kan situeren, is op zijn minst gezegd opmerkelijk. Het is ongeloofwaardig dat u uw hele leven in Afghanistan zou hebben doorgebracht en niets van kennis heeft wat betreft de Afghaanse kalender, onafhankelijk van het feit of u al dan niet geschoold bent.

Wanneer u gevraagd wordt naar een droogte in uw regio, antwoordt u bevestigend (CGVS p. 13). Er is inderdaad een zeer zware droogte geweest die uw regio trof in 2011. U situeert deze droogte echter het jaar voor uw vertrek, namelijk in 2014. Dat u als Afghaanse minderjarige het exacte jaartal van deze droogte niet weet is begrijpelijk. Echter, u die deze droogte zo kort voor uw vertrek situeert is dat niet. In 2011 zou u ongeveer 12 jaar geweest zijn, een groot verschil met de 15-jarige leeftijd die u had in 2014. Dat u een dergelijk ingrijpende gebeurtenis zodanig verkeerd situeert in de tijd ondergraaft in ernstige mate uw geloofwaardigheid. Op 12-jarige leeftijd was u immers nog een kind, dat deze gebeurtenis heel anders zou ervaren hebben dan een 15-jarige adolescent. Ook is het opmerkelijk dat u in de eerste plaats spreekt van de druiven-en meloenenooft die aangetast werd. De zware droogte in 2011 had immers vooral een heel nefaste invloed op de graanoogst.

Ook uw verklaringen wat betreft recente incidenten kunnen niet overtuigen. Wanneer u wordt gevraagd naar recente veiligheidsincidenten, is het eerste dat u vermeldt een aanslag op de suikerfabriek van maar liefst 8 jaar voor uw vertrek (CGVS p. 22). Deze aanslag vond plaats in 2007, toen u nog maar 8 jaar oud was. U die over dit incident als eerste praat wanneer er expliciet wordt gevraagd naar recente incidenten komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. De andere incidenten waarover u spreekt werd niets over teruggevonden.

Ten slotte vertoont uw kennis van uw onmiddellijke leefwereld ook nog andere hiaten. Zo verklaart u dat rijst pas een jaar nadat het gezaaid wordt kan geoogst worden (CGVS p. 20). Dit klopt in geen geval en er mag van u, die van een landbouwdorp afkomstig bent en die bovendien een boer als vader heeft die onder andere ook rijst verbouwd, op zijn minst verwacht worden dat van de zaai- en oogsttijden van de belangrijkste gewassen in uw regio op de hoogte bent. Bovendien verklaarde u zelf dat u uw vader regelmatig hielp op het veld. Ook verklaart u dat een koe 7 maanden drachtig is, terwijl dit in werkelijkheid 9 maanden is (CGVS p. 21). U verklaart zelf dat het u was die gras van de velden naar de koe bracht. De zorg voor het vee van uw familie ging dus allesbehalve aan u voorbij. U die zo slecht op de hoogte blijkt te zijn van de drachttijd van een koe doet vragen rijzen bij het door u beweerde profiel en achtergrond. Verder blijkt uw kennis wat betreft andere zaken ontoereikend om te kunnen overtuigen. Zo kent u de wisselkoers dollar-afghani niet (CGVS p. 19). Dat u dit niet exact weet valt te begrijpen, maar u geeft zelfs geen schatting. U bent ook volstrekt niet op de hoogte van de andere etnische groepen die in uw provincie wonen. Het feit dat u hier zelfs geen notie van heeft doet verdere afbreuk aan uw al zeer wankel geloofwaardigheid. U verklaart bovendien dat Pashtun volgens u de meerderheid zijn, terwijl Tadjieken een overduidelijke meerderheid zijn in de provincie Baghlan. Bovenop alle voorgaande elementen komt bovendien het opmerkelijke feit dat u zelf geen enkele keer expliciet verklaart van Afghanistan te zijn (CGVS p. 5).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baglan-e-Markazi gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qazi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ook de documenten die u voorlegde kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Wat betreft uw taskara moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het 25 januari 2017, p. 2 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U

werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U bleef echter volhouden dat u van Baghlan-e-markazi afkomstig bent (CGVS, p. 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 48/3, 48/4 en 48/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid", en van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

Verzoeker stelt dat zijn basiskennis over Afghanistan in vraag wordt gesteld enkel en alleen omdat hij weinig kennis heeft van de Afghaanse kalender. Hij meent dat de ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in Afghanistan wordt gebaseerd op dit enige element, maar verder geen steun vindt in de andere antwoorden die hij tijdens zijn gehoor heeft gegeven. Zo wijst verzoeker erop dat hij betreffende de bevolkingsgroepen in Afghanistan enkel de Tadzjiken niet heeft genoemd en de andere belangrijke groepen, en dit ondanks zijn ongeschooldheid. Hij stelt dat hij ook correcte antwoorden gaf betreffende

de bankbiljetten in Afghanistan en dat hij de twee belangrijkste Afghaanse televisiezenders, Tolo en Lemar, vermeldde. Hij meent dat de commissaris-generaal zijn situatie eenzijdig heeft geanalyseerd zonder rekening te houden met alle elementen van het gehoorverslag. Wat betreft de Afghaanse kalender weerhoudt verzoeker zijn standpunt dat hij ongeschoold is en dat hij de maanden van de Afghaanse kalender niet van buiten kent. Hij merkt op dat hij ook zelf zijn geboortedatum niet kon geven en dat hij *"fel onder medicatie is"*.

Wat betreft zijn kennis van zijn regio van herkomst, stelt verzoeker dat de commissaris-generaal zich op antwoorden betreffende twee gebeurtenissen baseert om aan verzoekers afkomst te twijfelen. Betreffende de droogte wijst verzoeker erop dat hij aangaf dat dit lang voor zijn vertrek plaatsvond en stelt hij geen notie te hebben van jaren en maanden: *"Hij heeft gezegd dat deze droogte plaatsvond een jaar voor zijn vertrek zonder hierbij verder na te denken : voor hem is 'één jaar' een 'lange' periode."* Hij wijst er tevens op dat de commissaris-generaal hem met zijn foutief antwoord niet heeft geconfronteerd. Wat betreft de aanslag op de suikerfabriek stelt verzoeker dat deze aanslag hem bijzonder heeft getroffen omdat er 59 kinderen bij omkwamen waaronder kinderen van zijn eigen leeftijd. Verder merkt verzoeker op dat hij correct heeft geantwoord op meerdere vragen onder andere betreffende andere steden en dorpen rondom zijn dorp, en citeert hij uit het gehoorverslag. Volgens hem blijkt uit deze antwoorden dat hij veel plaatsen, dorpen en steden kent in Baghlan en is het dus onmogelijk om aan zijn afkomst uit Baghlan te twijfelen.

Vervolgens wijst verzoeker, wanneer hij verklaarde dat rijst pas na één jaar wordt geoogst, op zijn slechte tijdsnoties en zijn slechte kennis van de kalender. Hij citeert zijn antwoorden uit het gehoorverslag betreffende het verbouwen van rijst en stelt dat deze antwoorden correct zijn. Ook het argument van de drachtijd van een koe vindt volgens hem steun in zijn slechte tijdsnoties en zijn slechte kennis van de kalender. Betreffende de wisselkoers tussen de dollar en de afghani merkt verzoeker op dat hij 16 jaar oud was toen hij Afghanistan verliet en dat hij ongeschoold is. Hij stelt ook dat hij nooit heeft verklaard dat hij de gewassen verkocht. Aangaande de etnische groepen in zijn provincie wijst hij er nogmaals op dat hij correct verschillende etnische groepen in Afghanistan kon benoemen, maar merkt hij op dat hij heel zelden door Baghlan reisde en dus niet weet welke etnische groepen precies in Baghlan leven en nog minder welke groep de meerderheid vormt. Dat hij nooit expliciet heeft verklaard dat hij van Afghanistan komt, is volgens hem irrelevant daar dit in zijn ogen voor zich spreekt.

Betreffende de door hem voorgelegde taskara stelt verzoeker als volgt: *"De tegenpartij acht dat de taskara neergelegd door verzoeker per se vals is omdat er een hoog niveau van corruptie heerst in Afghanistan. Echter, het enige feit dat er corruptie is in een land laat niet toe om elke bewijskracht te onzeggen aan documenten neergelegd door een asielzoeker van dit land."* Verzoeker citeert vervolgens uit rechtspraak van de Raad, waarna hij stelt als volgt: *"Verder stelt de tegenpartij dat er veel corruptie is in Afghanistan op basis van 'de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt'. De tegenpartij geeft echter waaruit deze informatie bestaat, wat de bronnen van deze informatie zijn en verwijst niet naar een document in het administratief dossier (geen enkel document in het administratief dossier spreekt trouwens over corruptie in Afghanistan)."*

Vervolgens geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting betreffende het begrip "voordeel van de twijfel". Hij meent in hooforde dat hij moet worden erkend als vluchteling en voert aan dat de commissaris-generaal zijn asielrelaas eenzijdig heeft bestudeerd en verzoekers verklaringen steeds op een negatieve wijze gebruikt. Hij stelt dat de commissaris-generaal slechts sommige van de elementen van verzoekers relaas heeft gebruikt om zijn beslissing te motiveren en andere elementen klaarblijkelijk aan de kant heeft geschoven. Verder meent verzoeker in ondergeschikte orde dat hem subsidiaire bescherming moet worden toegekend. Hij stelt dat hij zich in een uitzonderlijke situatie van willekeurig geweld bevindt en dat zijn aanwezigheid op het grondgebied een reëel gevaar vormt voor zijn leven of persoon. Hij citeert uit een aantal rapporten en artikels. Hij wijst op gevechten tussen het Afghan National Army en de taliban en de dood van zeven leden van een familie door de taliban op 30 oktober 2016. Hij concludeert dat de provincie Baghlan één van de gevaarlijkste gebieden is met niet alleen een hoge tol aan slachtoffers maar ook een hoog aantal incidenten. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing. Hij herhaalt zijn mening dat de commissaris-generaal zijn afkomst en nationaliteit eenzijdig heeft geanalyseerd en acht de beoordeling door de commissaris-generaal *"heel partiaal"*. Hij meent tevens dat de commissaris-generaal weinig vragen heeft gesteld om na te gaan of verzoeker uit Afghanistan komt: *"zo had hij vragen kunnen stellen over het dagelijkse leven in Afghanistan, de cultuur, de religie, het politieke leven enz. Zo had de tegenpartij ook heel specifieke vragen moeten stellen over recente gebeurtenissen in Baghlan en niet enkel algemene"*

vragen over 'veiligheidsincidenten' in Baghlan." Ook meent verzoeker dat geen rekening met zijn profiel: "hij is ongeletterd en was maar 15 jaar oud wanneer hij Afghanistan verlaten heeft. Verder verkeert verzoeker in een heel zorgwekkende psychologische toestand (p. 28 van het verhoor) en neemt hij heel veel medicatie. Ook hiermee heeft de tegenpartij helemaal geen rekening gehouden." Verzoeker stelt dat hij in dergelijke omstandigheden door de commissaris-generaal opnieuw moet worden gehoord.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift zeven persartikelen (stukken B.1-B.7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd door zowel de taliban als de Afghaanse overheid. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst uit het dorp Qazi, district Baghlan-e-Markazi van de Afghaanse provincie Baghlan daar (i) hij de Afghaanse kalender niet kent, (ii) hij een zeer zware droogte in zijn voorgehouden regio van herkomst in 2011 een jaar voor zijn vertrek situeert, (iii) hij op de vraag naar recente gebeurtenissen voor zijn vertrek een aanslag op een suikerfabriek in 2007 aanhaalt, terwijl hij toen slechts acht jaar oud was, (iv) zijn verklaringen over de zaai- en oogsttijden van rijst en de draagtijd van een koe niet overeenstemmen met de informatie dienaangaande in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') terwijl hij verklaart dat zijn vader landbouwer was en hij deze hielp, en (v) hij verklaart dat de Pashtounen de meerderheid vormen in de provincie Baghlan terwijl uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de Tadzjiken de meerderheid vormen in deze provincie. Aangezien geen geloof wordt gehecht aan zijn voorgehouden regio van herkomst, wordt in de bestreden beslissing gesteld dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die er zich volgens verzoeker hebben voorgedaan. Betreffende de door verzoeker voorgelegde taskara (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat deze de voorgaande vaststellingen niet kan wijzigen gelet op het gebrek aan betrouwbaarheid van Afghaanse documenten wegens de hoge graad van corruptie in Afghanistan en het voorkomen van veel valse Afghaanse documenten.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van een aantal blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te trachten te weerleggen.

Waar in onderhavig verzoekschrift wordt gewezen op verzoekers jeugdige leeftijd, dient er vooreerst op gewezen dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van onderhavige asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het CGVS, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het CGVS, werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal

Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is. Tevens dient erop gewezen dat ook van jeugdige personen en personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Betreffende zijn kennis van de Afghaanse kalender wijst verzoeker erop dat hij ongeschoold is en dat hij de maanden van de Afghaanse kalender niet van buiten kent. Vooreerst dient erop gewezen dat verzoeker zowel in zijn fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling als in de op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst de gregoriaanse kalender gebruikte bij het opgeven van zijn geboortedatum (30 november 1999) (administratief dossier, stukken 20 en 21). Dat verzoeker tijdens zijn gehoor zijn geboortedatum niet meer wist, doet geen afbreuk aan het voorgaande. Dat verzoeker "*fel onder medicatie is*", wordt bovendien middels geen enkel stuk gestaafd, laat staan dat wordt aangetoond dat deze medicatie een invloed zou hebben op verzoekers geheugen of zijn capaciteit om op een normale wijze een gehoor te ondergaan of om gedetailleerde, geloofwaardige en coherente verklaringen af te leggen. Tevens dient vastgesteld dat verzoeker de aan hem voorgelegde stukken steeds met dezelfde handtekening ondertekende (administratief dossier, stukken 20 en 21), hetgeen minstens een negatieve indicatie is van zijn voorgehouden ongeschooldheid en ongeletterdheid. Hoe dan ook kan ook van een laaggeschoold persoon die beweert zijn hele leven in Afghanistan te hebben gewoond en er betrokken te zijn geweest bij landbouwactiviteiten redelijkerwijze worden verwacht dat hij de Afghaanse kalender kent en kan gebruiken, *quod non in casu*. Verzoeker kan zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender dan ook niet verschonen door te wijzen op zijn beweerde analfabetisme, zijn lage scholingsgraad of zijn beweerde slechte tijdsnotie.

Betreffende de ernstige droogte die in 2011 voorkwam in verzoekers voorgehouden regio van herkomst (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor wel degelijk foutief dat deze droogte één jaar voor zijn vertrek, dus in 2014, voorkwam. Dat verzoeker geen enkele notie zou hebben van jaren of maanden, dat hij tijdens zijn gehoor verklaarde dat deze droogte lang geleden voorkwam en dat een "jaar" voor hem een "lange" periode is, zoals hij aanvoert in zijn verzoekschrift, zijn louter blote *post factum*-verklaringen. Indien verzoeker werkelijk geen enkele notie heeft van maanden en jaren, kan niet worden ingezien waarom hij tijdens zijn gehoor zelf spontaan meldt dat hij dacht dat deze droogte een jaar voor zijn vertrek voorkwam. Indien verzoeker werkelijk afkomstig is van de provincie Baghlan, zou hij moeten weten dat deze droogte vijf jaar voor zijn vertrek plaatsvond en niet één jaar ervoor.

Ook betreffende zijn antwoorden over de zaai- en oogsttijden van rijst en de draagtijd van een koe wijst verzoeker opnieuw naar zijn slechte tijdsnotie en zijn slechte kennis van "*de kalender*". Hiervoor werd reeds op het niet-aannemelijke karakter van dit verweer gewezen. Dat verzoeker bepaalde informatie kan verschaffen over het bewerken van het land en het verbouwen van rijst, doet op zich geen afbreuk aan het foutief karakter van zijn antwoorden over de zaai- en oogsttijden ervan temeer daar zijn vader zelf rijst verbouwde en verzoeker verklaarde regelmatig zijn vader te helpen op het veld.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker, wanneer hem wordt gevraagd naar veiligheidsincidenten in zijn voorgehouden regio van herkomst, hij spontaan een aanslag op een suikerfabriek vermeldt (gehoorverslag CGVS, p. 25) terwijl deze aanslag blijkens de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') plaatsvond in 2007. Naast het feit dat dit bezwaarlijk kan worden beschouwd als een recent incident, was verzoeker toen slechts acht jaar oud zodat niet kan worden ingezien waarom hij niet in staat zou zijn om meer recente incidenten te vernoemen. Dat verzoeker de aanslag in de suikerfabriek zou hebben vermeld omdat hierbij 59 kinderen het leven lieten, waaronder kinderen van zijn eigen leeftijd, valt niet te rijmen met zijn verklaring tijdens zijn gehoor waar hij opmerkte dat er MP's en lokale mensen stierven en dat hij het op de televisie zag (gehoorverslag CVS, p. 25). Indien verzoeker dit incident vermeldde wegens het grote aantal jonge slachtoffers waaronder personen van zijn eigen leeftijd, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker dit reeds spontaan tijdens zijn gehoor zou hebben gemeld, *quod non*. Daarenboven biedt dit evenmin een verklaring voor het feit dat verzoeker geen meer recente, verifieerbare incidenten kon benoemen.

Vervolgens dient erop gewezen dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de Tadzjiken in de provincie Baghlan de grootste etnische groep vormen, terwijl verzoeker tijdens zijn gehoor verklaart dat volgens hem de Pashtounen er de grootste etnische groep vormen en de Tadzjiken zelfs niet vermeldt wanneer hij de etnische groepen in

Afghanistan opnoemt. Gelet op het grote belang van de etnische afkomst in de Afghaanse samenleving, kan verzoeker niet louter wijzen op zijn beweerde lage scholingsgraad teneinde een verschoning te bieden voor deze anomalieën. Dat verzoeker zelden door Baghlan reisde, kan dan ook evenmin zijn gebrekkige kennis verklaren.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. De elementen waar verzoeker op wijst in zijn verzoekschrift en die hij volgens hem wel correct kon weergeven, zoals bevolkingsgroepen in Afghanistan, de Afghaanse bankbiljetten, de naam van twee Afghaanse televisiezenders, en plaatsen, steden en dorpen in Baghlan, zijn bovendien elementen die men ook door studie of mondelinge overdracht kan kennen en die dus niet verzoekers voorgehouden herkomst uit de provincie Baghlan alsnog aannemelijk kunnen maken. Waar verzoeker wijst op een aantal vragen die volgens hem hadden kunnen worden gesteld teneinde zijn herkomst uit Afghanistan na te gaan (verzoekschrift, p. 16: *“zo had hij vragen kunnen stellen over het dagelijkse leven in Afghanistan, de cultuur, de religie, het politieke leven enz. Zo had de tegenpartij ook heel specifieke vragen moeten stellen over recente gebeurtenissen in Baghlan en niet enkel algemene vragen over ‘veiligheidsincidenten’ in Baghlan.”*), komt hij niet verder dan het opwerpen van een blote bewering aangezien hij nalaat *in concreto* uiteen te zetten wat zijn antwoorden op deze vragen zouden zijn geweest indien ze tijdens het gehoor zouden zijn gesteld, hetgeen gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep niet ernstig is.

Waar verzoeker opmerkt dat hij *“in een heel zorgwekkende psychologische toestand”* verkeert en *“heel veel medicatie”* neemt, dient vastgesteld dat hij nalaat enig medisch en/of psychologisch attest voor te leggen waaruit zou kunnen blijken dat hij te lijden heeft van psychologische problemen en/of anderszins last heeft van medicatie die hij zou nemen. Verzoeker komt niet verder dan te wijzen op zijn verklaringen dienaangaande tijdens zijn gehoor. Aldus staat geenszins vast dat verzoeker psychologische problemen zou hebben of dermate veel medicatie zou nemen dat dit zijn geheugen en/of zijn cognitieve vermogens zou aantasten.

Betreffende de door verzoeker voorgelegde taskara (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) dient erop gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit het voorgaande is reeds genoegzaam gebleken dat er *in casu* geen sprake is van geloofwaardige verklaringen. De envelop (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) toont enkel aan dat verzoeker post heeft ontvangen uit Afghanistan. De brief van zijn school (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) zegt enkel iets over verzoekers vooruitgang in zijn school in België, maar heeft geen nexus met zijn voorgehouden regio van herkomst of zijn asielrelaas.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken B.1-B.7) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas. Kritiek op de overtollige motieven dat geen schatting kan geven van de wisselkoers tussen de dollar en de afghani en dat hij nooit expliciet heeft verklaard van Afghanistan afkomstig te zijn, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven, behoudens deze met betrekking tot de wisselkoers tussen de dollar en de afghani en dat verzoeker niet expliciet zou hebben verklaard van Afghanistan afkomstig te zijn, vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Baghlan-e-Markazi, provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER